

[Grønning.]

i de forskellige Landsdele. Efter at der nu er fastsat en højeste Pris for Tørvejord, vil der ingen Betænkelighed være ved at give Produktionen her paa Øerne den nødvendige Tilskyndelse til at sætte Arbejdet i Gang — men det haster.

Hvad der ogsaa vanskeliggør Forholdene for Øernes Tørveproduktion, er Bestemmelsen om, at Tørv med et vist Askeindhold kun maa transporteres højst 15 km. I overordentlig mange Tilfælde vil denne Bestemmelse udelukke Producenterne fra at bringe deres Tørv til de Pladser, hvor den store Afsætning findes. Naturligvis bør Tørv ikke kunne transporteres over for store Afstande, men da den største Transport formentlig vil finde Sted i Jernbanevogne, vil det være ret ligegyldigt, om Vognene skal løbe 15 eller 40 km, og den sidste Grænse vilde betyde en stor Fordel for Producenterne, som herigennem vil faa et større Marked med deraf følgende Muligheder for Afsætning og med mindre Risiko, end hvis Produktionen skal afsættes paa et stærkt begrænset Omraade.

Hovedsagen er, at man gør sig klart, om man ønsker, at Øernes Lavmoser skal yde et væsentligt Bidrag til den kommende Vinters Tørveforbrug, og ifald man ønsker dette, mener jeg, at der maa gennemføres visse Ændringer i Bekendtgørelsen af 8. Marts.

Om denne Bekendtgørelse i sin Helhed med tilhørende Tillæg er velegnet til at sætte en Tørveproduktion i Gang, kan maaske være underkastet nogen Tvivl. Mig forekommer det, at det er et alt for omstændeligt Dokument, og jeg vilde have foretrukket, at alle disse Spørgsmaal var koncentreret og fastlagt i 6—7 Punkter paa hvert ikke over 3 Linier, som enhver Mand i Landet kunde læse og forstaa. Dette Dokument er i Sandhed for omstændeligt, men jeg bebrejder ikke den højtærede Landbrugsminister noget i den Henseende. Vi ved alle sammen, hvordan Forholdet har været; naar der stilles en saa overordentlig Sagkundskab til Raadighed for den højtærede Minister, bliver Ministerens Opgave jo til syvende og sidst, efter at alt Materiale har passeret de forskellige Kanaler, at binde for Pølsen og derefter præsentere den for Offentligheden. Den sidste Opgave er ikke altid lige behagelig, og jeg tror heller ikke, den vil være det i dette Tilfælde.

Se, naar man gennemgaar den fremkomne Bekendtgørelse og begynder med

at læse de Tal, der staar foroven, saa fæster man sig ved, at der er anført Decimaler i Sluttallene, og siger til sig selv: hvilket videnskabeligt Arbejde er her ikke præsteret, hvilken Nøjagtighed er her ikke udfoldet! Men gaar man efter i Detailler, viser det sig, at med Hensyn til Grundtallene har man ikke udvist den samme Nøjagtighed. Det gælder f. Eks. det Tal, som fastslaar Vandets Betydning for Tørvene. Betydningen ligger, som jeg nævnte før, deri, at 1 kg Vand forringer Tørvenes Varmeevne med 637 Varmeenheder, men dette Tal har man ikke regnet med, man har for Nemheds Skyld skaaret dette Tal ned til 600. Det vil sige, at man paa Forhaand har forskuddt Grundtallene med 6 pCt. Naar det er sket med Grundtallene, giver jeg i Virkeligheden ikke ret meget for, at man i Sluttallene møder frem med Decimaler. Det havde været bedre, om man i Grundtallene havde regnet med de nøjagtige Tal, saa kunde man godt i Sluttallene have strøget Decimalerne. Jeg haaber derfor, at den højtærede Minister vil stille sig forstaaende over for Ønskerne om at ligestille Øernes Tørveproduktion med den jyske. Jeg tror som nævnt, at det kun kan gøres paa den Maade, at man ændrer Tallene for de tre nederste Klasser ved at forhøje dem med et passende Beløb, og jeg vil meget henstille, at det sker, for det er min Opfattelse, at Brændselsspørgsmaalet er saa alvorligt, at alle Kræfter maa sættes ind i den kommende Sommer for at frembringe det mest mulige; det gælder da om, at Tørveproduktionen her paa Sjælland og de øvrige Øer stilles under saadanne Vilkaar, at man kan paaregne den størst mulige Produktion. Det er vor Opgave at sørge for Virksomhedernes Brændselsforbrug i den kommende Vinter, men det er ogsaa vor Opgave at sikre, at Aarnens Ild i de mange Hjem ikke slukkes, men kan opretholdes i den Vinter, som kommer. Hvor saa store Spørgsmaal er paa Dagsordenen, maa man se bort fra det mindre og fæste sig ved det væsentlige: at faa Produktionen i Gang. For ingen kan være i Tvivl om, at som Forholdene har udviklet sig, maa ogsaa Tørveproduktionen indgaa som en Faktor i vort Brændselsforbrug i den kommende Vinter, og det maaske i langt større Udstrækning, end man hidtil har haft Øje for.

Peder Clausager: Ogsaa vi kan tiltræde de stillede Ændringsforslag, ligesom vi kan tiltræde de Bemærkninger, der er